ותרומת ידך אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך
השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על
אדמתך כי ירחיב יהוה אלהיך את
גבלך כאשר דבר לך ואכרת אכלה בשר
כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות
נפשך תאכל בשר כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם
וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה
לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל
אות נפשך אך כאשר יאכל את הצבי
ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור
יחדו יאכלנו רק חזק לבלתי אכל הדם כי
הדם הוא הנפש לא תאכל הנפש עם
הבשר לא תאכלנו על הארץ תשפכנו
כמים לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך
אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה רק
קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת
אל המקום אשר יבחר יהוה ועשית עלתיך
הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם
זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר
תאכל ושמרת ושמעת את כל הדברים
האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך

ואפרשות ידך אלהין קדם יי
אלהך תיכלניה באתרא די
יתרעי יי אלהך ביה אתך וברך
וברתך ועבדך ואמתך וליואה
די בקרוך ותחדי קדם יי אלהך
בכל אזדמנותא ידך אסתמר
לך דלמא תשבוק ית ליואה
כל יומין על ארעך
ארי אפתי יי אלהך ית
תחומך כמא דמליל לך
ותימר איכול בסרא ארי תתרעי
נפשך למיכל בסרא בכל רעות
נפשך תיכול בסרא ארי יתרחק
מנך אתרא די יתרעי יי אלהך
לאשרואה שכינתיה תמן
ותיכלון מתורך ומענך די יהב
יי לך כמא די צויתך ותיכול
בקרוך בכל רעות נפשך ברם
כמא די מתאכל תסי עני
ואיל כן תיכלניה מסאובא
ודכיא כחדא ייכלניה לחוד
תקות מדיל דליא לנייב המיו
ארי דמיא הוא נפשא ולא
תיכול נפשא עם בסרא ולא
תיכלניה על ארעא תשדינה
כמיא לא תיכלניה כדי
די יטב לך ולבנך בתרך ארי
תעביד דכשר קדם יי ולחוד
קדשך די יהון לך ונדרך תטול
ותיתי לאתרא די יתרעי יי
ותעביד עלותך בשרא ודמא
על מדבחא די יי אלהך ודם
נכסת קדשך ישתפך על
מדבחא די יי אלהך וכסר
תיכול בשרא ותקבל ית פר
תתגמיא דאלין די אנא
מפקיד לך בדיל דייטב

ויהי כי יכרת יהוה אלהיך את הגוים
אשר אתה בא שמה לרשתם ורשתם וישבת
בארצם השמר לך פן תנקש אחרי
אשר נשמדו מפניך ואשר לא תדרש
לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים
האלה את אלהיהם גם אני אעשה כן
לא תעשון ליהוה אלהיכם כי כל תועבת
יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם
את בניהם ואת בנתיהם יסרפו באש
לאלהיהם כל אשר אנכי מצוה אתכם
אתו תשמרו לעשות לא תוסף עליו
ולא תגרע כי יקום בקרבך נביא
או חולם חלום והנתן אליך אות
או מופת והיה האות והמופת אשר
דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם
לא תשמע אל דברי הנביא ההוא
או אל חולם החלום ההוא כי מנסה
יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם
אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם
ובכל נפשכם אחרי יהוה אלהיכם
תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו
תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו
ובו תדבקון והנביא ההוא או החולם
החלום ההוא יומת כי דבר סרה
על יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מארץ מצרים והפדך מבית עבדים
להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה
אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך
כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך
או בתך או אשת חיקך או רעך
אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא
ידעת אתה ואבתיך מאלהי העמים
הסבבים אליכם הקרבים אליך או
הרחקים ממך מקצה הארץ ועד
קצה הארץ לא תאבה לו ולא
תשמע אליו ולא תחס עינך עליו
לא תחמל ולא תכסה עליו כי הרג
תהרגנו ידך תהיה בו ראשונה
להמיתו ויד כל העם אחרונה
ורגמתו באבנים ומת כי בקש
להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציא
אתך מארץ מצרים מבית עבדים
ויראו כל ישראל ויראו ולא יוסיפו
לעשות כדבר הרע הזה בקרבך
כי תשמע באחת עריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר
יצאו אנשים בני בליעל מקרבך
והיו חיה ויאדו וכן
תרגם יונתן שתיקתיה
ויתלון פגשמיר מלי
לא עבלת כן בחרישה
ודריעה והשקתיה
כן לילה טיון לילה
לא גדל אלא לולד
ואחד אשר לא ידעתו
זעעם ותמה רבה
מן אדם גדולים
והעשה הדבר הזה
מכרים מי בגוים
וחסלת

ויחרה אף יהוה בם ויבן אלי
ויבן אלהים רוח חדים חדיש
חדישית ותך הישבים על
ראש יונה ויתעלח ויבש אל
את נפשו למות ויאמר עוב
מותי מחיי ויאמר אלהים
אל יונה ההיטב חרה לך
על הקיקיון ויאמר היטב
חרה לי עד מות ויאמר יהוה
אתה חסתה על הקיקיון אשר
לא עמלת בו ולא גדלתו
שבן לילה היה ובן לילה
אבד ואני לא אחוס על

ונינוה אעיר
הגדולה אשר
יש בה הרבה
מן שתים עשרה
רבוא אדם
אשר לא ידע
ימינו לשמאלו
הרבה
בהמה

כעיר שוה סוף
ביובי עיות
מיבין בתוך יונין
ויעתק בתוכו טתן
כתר ויין יונן עיבה
שמשותיך יונתצה
מיכר מחס חברון עם
ישיו שונה ומדרש
תעלים שמעותיך
כמו שמש ומגן שיב
המוזה ויש לפרים
בן לשון שוטה
חלוצה שהמרד